

Grupp I

FCI-nummer 201

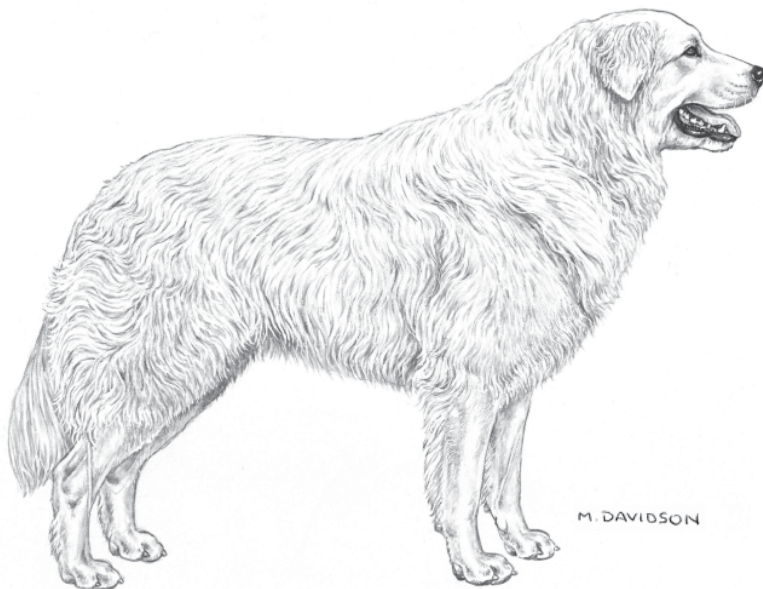
Originalstandard 1989-11-27

FCI-Standard 1992-02-11; franska

SKKs Standardkommitté 2004-02-04

MAREMMANO ABRUZZESE

(Cane da pastore maremmano abruzzese)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
MAREMMANO ABRUZZESE

**Ursprungsland/
hemland:**

Italien

Användningsområde:

Herdehund, använd framför allt som väktare av hjord och egendom.

FCI-Klassifikation:

Grupp 1, sektion 1

Bakgrund/ändamål:

Mycket gammal fårvaktarras, som härstammar från herdehundar, vilka ännu idag används i Abruzzo, där fåraveln fortfarande blomstrar, och från herdehundar som tidigare fanns i Maremmaområdets del av Toscana och Lazio. Med förflyttningar av fårhjordar från en region till en annan började en naturlig korsning mellan de nämnda regionernas herdehundar i synnerhet efter 1860-talet.

Helhetsintryck:

Maremmano abruzzese skall vara en stor hund, kraftigt byggt med rustikt utseende och samtidigt majestätisk och karaktäristisk utstrålning. Helhetsintrycket skall vara av en tung, muskulös hund med måttliga proportioner, där kroppen skall vara något längre än mankhöjden. Den skall vara harmoniskt byggt i förhållande till sin tyngd och storlek med normala förhållanden mellan alla sina delar.

**Viktiga
måttförhållanden:**

- Huvudets längd skall vara 4/10 av mankhöjden.
- Noslängden skall vara 1/10 kortare än skallens längd.
- Kroppens längd skall överstiga mankhöjden med 1/18.
- Bröstkorgens djup är obetydligt mindre än halva mankhöjden. (Ex: på en hund med 68 cm mankhöjd skall bröstkorgens djup vara ca 32 cm.)

Uppförande/karaktär:

Hundens huvudsakliga funktion är att vakta och försvara hjord och egendom i allmänhet. Hunden utför sitt arbete med skarp-synthet, mod och beslutsamhet. Fastän den till karaktären är stolt och självständig kan den också visa tillgivenhet mot sin ägare och dennes omgivning.

Huvud:	Huvudet skall vara stort, plant, konformat och påminna om isbjörnens huvud.
Skallparti	Skallpartiet skall vara mycket brett. Dess sidor skall vara något konvexa. Från sidan sett skall det också vara konvext. Sedd i profil uppvisar skallens övre långsgående plan en lätt divergens mot nosryggens övre plan, vilket gör huvudets profil något konvex. Ögonbrynsbågarna skall vara måttligt framträdande. Pannfåran skall vara föga markerad, nackknölen endast knappt skönjbar.
Stop	Stopet skall vara obetydligt markerat och vinkeln mellan pannan och nosryggen alltid mycket öppen.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara tämligen stor och i linje med nosryggen samt vara fuktig, sval och svart med vidöppna och stora näsborrar. Sedd i profil skall den inte nå framför läpparnas främre vertikallinjer.
Nosparti	Nospartiet skall vara 1/10 kortare än skallens längd. Dess djup uppmätt vid mungipan, skall vara som halva dess längd. Dess bredd skall avta successivt men trots detta bibehålla en slät yta. Området under ögonen skall vara lätt utmejslat.
Läppar	Sedda framifrån skall de övre läpparna där de möts bilda en svag kurva, vilket gör att de nätt och jämnt täcker tänderna och att mungiporna blir föga markerade. Följaktligen skall den undre sidolinjen utgöras bara av läpparna framtill - dess bakre del utgörs av underkäken och mungiporna. Läppränderna skall vara svartpigmenterade.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara kraftiga med normalt utvecklade framtänder, regelbundet placerade och fulltaliga. Tänderna skall vara vita kraftiga och slutna i saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara måttligt markerade.
Ögon	Ögonen skall inte vara stora i jämförelse med hundens storlek. Iris skall vara ockrabrun till mörkbrun. Ögonen skall vara snedställda och får varken vara utstående eller insjunkna. Uttrycket skall vara uppmärksam och vaksamt. Ögonöppningarna skall vara mandelförmade med svartpigmenterade ögonkanter.
Öron	Öronen skall vara ansatta mycket ovanför okbågen. De skall bäras hängande men vara mycket rörliga. Formen skall vara trekantig (V-formad), med smal spets och aldrig trubbig. Öronen skall vara små jämfört med hundens storlek. Hos en medelstor hund bör inte örat vara längre än 12 cm. Öronansättningen skall vara måttligt bred. Enligt hemlandets standard tolereras öronkupering

enbart om hunden används i praktiskt arbete.

KUPERING AV ÖRON ÄR FÖRBJUDET I SVERIGE.

Hals:

Halsens ovansida skall vara måttligt välvd. Dess längd skall inte överskrida 8/10 av huvudets längd, vilket betyder att halsen alltid skall vara kortare än huvudet. Halsen skall vara grov, mycket stark och muskulös, alltid utan löst halsskinn och täckt av lång, tjock päls som bildar man, särskilt iögonfallande hos hanhunden.

Kropp:

Kroppen skall vara kraftigt byggd och dess längd överstiga mankhöjden med 1/18.

Rygglinje

Överlinjen skall vara plan från manken till korset, som därefter skall slutta något.

Manke

Manken skall vara något högre än rygglinjen med bredd mellan skulderbladen.

Rygg

Ryggen skall vara plan i profil. Längden skall vara ca 32 % av mankhöjden.

Ländparti

Länden i rygglinjens fortsättning skall vara svagt välvd med väl utvecklad muskulatur på bredden. Ländens bredd skall nästan vara lika med dess längd, som skall vara 1/5 av mankhöjden.

Kors

Korset skall vara brett, starkt och muskulöst. Dess lutning från höften till svansansättningen skall vara 20° mot horisontalplanet och öka till 30° eller mer mot linjen mellan höftbensknölen och sittbensknölen. Därför skall korset hos maremmans abruzzese definieras som sluttande.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara rymlig och nå ända till armbågarna. Den skall vara djup och väl välvd på mitten. Bröstkorgens omkrets skall vara ca 1/4 större än mankhöjden och diametern på mitten bör uppnå minst 32 % av mankhöjden. Den avtar något mot botten men skall fortfarande medge en rymlig bröstbensregion. Dess djup bör uppnå 50 % av mankhöjden. Revbenen skall vara rundade och snedställda. Utrymmet mellan revbenen skall vara brett och de falska revbenen långa, sneda och väl öppna.

Underlinje

Buklinjen skall karaktäriseras av en lång bröstbenslinje, som vagt uppdragen övergår i buklinjen.

Svans

Svansen skall vara lågt ansatt beroende på korsets lutning och nå nedanför hasen. Den skall bäras hängande i vila, men i nivå med

rygglinjen med en ganska kraftigt böjd spets när hunden är i rörelse. Den skall vara väl bepälsad med tät päls utan fransar.

Extremiteter:

Framställ:

Frambenen skall vara raka och normalt ställda, sedda framifrån såväl som från sidan. De skall vara proportionerliga mot kroppen och de olika delarna skall också sinsemellan vara proportionerliga.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara långa och sluttande med kraftiga muskler. De skall tillåta mycket fria rörelser. Skuldrans längd skall vara ca 1/4 av mankhöjden. Dess vinkel skall vara 50° till 60° mot horisontalplanet.

Överarm

Överarmarna skall ligga väl an mot kroppen i sina övre två tredjedelar. De skall ha kraftiga muskler och vinkeln skall variera mellan 55° och 60° mot horisontalplanet. Längden skall vara ca 30 % av mankhöjden. Placeringen skall vara nästan parallell med kroppens mittlinje. Vinkeln skulderblad-överarm skall variera från 105° till 120°.

Armbåge

Armbågarna skall vara normalt åtliggande mot bröstkorgen, täckta av mjukt, löst skinn. De skall vara parallella med kroppens mittlinje. Armbågsspetsarna skall vara i linje med skulderblads-spetsarna. Vinkeln överarmsben-strålben skall variera från 145° till 150°.

Underarm

Underarmarna skall vara raka och lodräta med kraftig benstomme. Underarmens längd skall vara obetydligt större än överarmens och lite mindre än 1/3 av mankhöjden. Längden på frambenen från marken till armbågen skall vara 52,8 % av mankhöjden.

Handlov

Handlovarna skall bilda en förlängning av underarmarna. De skall vara starka, torra, släta och av god tjocklek med väl framträdande ärtben.

Mellanhand

Mellanhandens längd får aldrig vara mindre än 1/6 av hela frambenets längd från marken till armbågen. Mellanhänderna skall vara strama, med minimalt underhudsfett och från sidan sett vara svagt vinklade.

Framtassar

Framtassarna skall vara stora, svagt rundade med väl slutna tår, täckta av kort och tät päls. Klorna föredras helst med svart pigment, brunt pigment tolereras.

Bakställ:

Bakbenen skall vara normalt ställda från sidan sett och parallellt

	ställda bakifrån sett. De skall vara proportionerliga mot kroppen och de olika delarna skall vara i harmoni med varandra.
Lår	Låren skall vara något snedställda, långa, breda, täckta av framträdande muskler och i bakkanterna lätt konvexa. Lårets bredd skall motsvara 3/4 av dess längd. Vinkeln kors-lårben skall vara ca 100°.
Knäled	Knälederna skall befinna sig helt lodrätt mot bakbenen och får varken vridas utåt eller inåt. Vinkeln lårben-underben skall vara något öppen och variera från 135° till 140°.
Underben	Underbenets längd skall vara något mindre än lårets, nämligen 32,5 % av mankhöjden. Dess vinkel skall vara ca 60° mot horisontalplanet. Benstommen skall vara kraftig och muskulaturen stram med väl markerad hassena.
Has	Hasorna skall vara mycket kraftiga och breda. Vinkeln skall variera från 140° till 150°. Hasens höjd skall vara 30,9 % av mankhöjden.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara kraftiga, strama och breda. I ursprungslandets standard föreskrivs att sporrar skall avlägsnas om de finns.
Baktassar	Baktassarna som framtassarna men mer ovala.
Rörelser:	Steget skall vara långt och travet utsträckt.
Hud:	Huden skall vara stramt åtliggande på kroppens alla delar. Den skall vara tämligen tjock. Slemhinnorna, blinkhinnorna och trampdynorna skall vara svarta.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara mycket riklig, lång och väl åtliggande mot kroppen. Till sin struktur skall pälsen vara något glasartad och kännas tämligen sträv vid beröring. En lätt vågighet tolereras. Pälsen skall bilda en riklig man runt halsen och måttliga behäng på benens baksidor. Pälsen skall vara kort på nosen, skallen, öronen och på benens framsidor. Päslängden på kroppen skall uppgå till 8 cm. Underullen är tät bara vintertid.
Färg	Enfärgat vitt. Skuggningar i elfenben eller svagt orange eller citron tolereras, förutsatt att de är i begränsat antal.

Storlek/vikt:**Mankhöjd**

Hanhund: 65-73 cm

Tik: 60-68 cm

Vikt

Hanhund: 35-45 kg

Tik: 30-40 kg

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse. Detta avser också tämligen ihållande passgång och hundar med sporrar kvar.

Diskvalificerande fel:

- Huvud: axellinjerna skalle-nosrygg konvergerande
- Bett: utpräglat underbett
- Svans: buren rullad över ryggen
- Storlek: större eller mindre än i standarden angivna mått
- Rörelser: ihållande passgång
- Nos: total pigmentförlust
- Nosrygg: avgjort konvex eller konkav
- Ögon: måttlig eller ömsesidig pigmentförlust på ögonkanterna, blå eller olikfärgade ögon, ömsesidig skelögdhet
- Bett: överbett
- Svans: kort svans, stubbsvans - medfödd eller kuperad
- Päls: lockig
- Färg: isabellafärg, isabella- eller elfenbensfläckar med skarpa avgränsningar, skiftning i svart färg.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvägen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION